

ועיקר הכוונה להיות המעלה אל הנמלאות בין העלות ובין העלוים קשרם ויחודם לכך תיקון המלכות לקשר העלוים ממנה זה בזה וכולם בה. ולכך ראשונה באמרו יולר אור יכוין אל יחוד וקשר ההיכל הזה הא' הנקרא היכל לבנת הספיר. וכשיראה להשלים ולגמור הפרק יכוין אל כניסת ההיכל הזה אל ההיכל השני הנקרא היכל ענש השמים שהוא אל ב וך גדול דעה. ובהמשך הפרק יכוין אל קשר המליחיות שבפרק זה לזה ואחר קשרם סמוך לסוף הפרק יכוין לכניסת ההיכל הזה עם האחר שבחוכו אל ההיכל השלישי ע"י התפלה העולה בסוד רוחניות האותיות ונקשר עלול עם עלתו. וכך דרך זה אל כל ההיכלות. וראוי לזה להיות עיני ההיכלות בקרה נגד עיני המעיין. וכבר ביארתיים בקרה בספ"ר בשער ההיכלות. ובארובה נפרש אותם בחלק ראשון בשער קומה בע"ה. ואל יחשוב המעיין שיהי' הכוונה שיתעלו העלוים כולם אל עלתם ויכנס הנפרד אל הפשוע כי זה א"א אלא הכוונה אל רוחניותם ומליחות נשמתם זה בתוך זה דהיינו כח האלילות בתוכם ולהשכיל עינין זה לריך עיון בזה שפירשתי בספ"ר בשער אבי"ע וגם בשער ההיכלות בע"ה. ושצעה היכלות הם שצעה (ל"ו) פרקים שסדר ר' שמעון בתפלה מיושב כדפי'. והשניעי הוא תפלה מעומד. וקודם תפלה מיושב אומרים קדיש וזה פירושו בס"ד:

סימן שני

יתגדל ואולם סופר בדברי רז"ל שיש בו סגולה להכניע הדין ולבטלו. עוד ספרו בזכר פ' נח כי בו ג"כ סגולה לבטל אשו של גיבנס ולהכניע כל הכחות הזרים והחילוניים. ומפני זה כתבו המפורשים שזו סגולת הקדיש אל בן המת כי הוא מוליד אביו מגיבנס ופוער אופו מהדין ומולידו מיד החילוניים ומפניו לג"ע ויפה הוא. ויש להסתפק כי אחר שלשון ארמי אין בו שבה ומעלה למה נתקן זו התפלה החשובה כ"כ בלשון ארמי. ומה גם לדברי הרשב"י ע"ה בפרשת תרומה. כי הקדושה בלשון הקודש היא לרבים בעשרה ובתרגום ליחיד כאשר נעתיק לקמן. א"כ זו שהיא לרבים שאין קדיש בפחות מעשרה למה תקוהו בלשון ארמי. ושאלה זו שאל הרשב"י ע"ה בזכר פרשת תרומה ז"ל ואי תימא הא קדושתא דקדיש דליהו תרגום אמאי לאו איהו ביחיד. ת"ח קדושתא דא לאו איהו כשאר קדושות דאין מקדשין (כ"א דאין משלשין) אבל קדושתא דא סליק בכל סטריין לעילא ותתא ובכל סטרי מהימנותא ותבר מנטולין וגושפנקא דפרזלא וקליפין ביטין לאסתלקא יקרא דקב"ה על כולא. ואין בעיין למימר לה בלישנא דסטרא אחרא ולאסתבא בחילא תקיף אמן יהא שמ"י רבא מצדך בנין דיתבר חילא דסטרא אחרא ויסתלק יקרא דקב"ה על כולא. וכד אתבר בקדושתא דא חילא דסטרא אחרא קב"ה אסתלק ביקרי' ואדכר לבנוהי ואדכר לשמי' ובנין דקב"ה אסתלק ביקריה בקדושתא דא לאו איהי אלא בעשרה. ובלישנא דא על כרחי' דסטרא אחרא אסתכפ"א ואסתבר חילי' ואסתלק יקרא דקב"ה ותבר מנטולין וגושפנקין ושלשלאין תקיפין וקליפין ביטין ואדכר קב"ה לשמי' ולבנוהי עכ"ל. והנה למדנו ממנו חמשה דברים. האחד טעם למה הקדיש בתרגום ובעשרה. שנית היות בו סגולה להכניע הקליפות בלשונם ממש. שלישית שמה שאמרו הטובה אמן בכל כחו לאו דוקא בכל כח כוונתו אלא גם ממש בקולות. רביעית היות בו כח להזכיר שם הקב"ה המחולל בגוים וגם בניו שהם בגלות חמישית מתוכו למדנו הטעם למה נתקן הזכר בלשון ארמי ומלינו בתלמוד ודברי רז"ל שלש לשונות בשלשה עינים משתנים בקלת. והם קדי"ש. קדוש"ה. קידו"ש. וראוי לדעת מה בין זה לזה. וכאמר כי קדושה איהי נקבה. וכן פי' בתקונים שפי' קדוש ה' ולשונו מוכיח. וקדיש הוא זכר כאומרו עיר וקדיש מן שמיא נחית. ותרגום קדוש קדיש. קידו"ש. הוא הדבר המקד"ש הקדוש והקדושה. וא"כ קשה יותר למה קידוש ביחיד. והי' ראוי שיהי' בעשרה וכן הוא כי הקדיש בת"ת וקדושה במלכות וקידוש הוא סוד קידוש זכור ושמור וא"פ למה הוא ביחיד. ויש לשאול כל עיקר מה שאמר אין קדושה בפחות מעשרה למה. וי"ל כי הקדושה הוא השפע הנשפע מהקדש שהיא חכמה ושם המדות כלולות מעשר מלכה כדפי' בתקונים. א"כ אין ראוי שיהי' בפחות מעשרה כדי שיהיו עשרה אלו מרכבה לעשר מדות אלו המתגלות שאם לא כן לא יתגלו העשר ולא יתקדשו. ולפי טעם זה נאמר כי בהיות קדושה או קדיש. הכוונה להמשיך שפע החכמה מלמעלה עליהם. ולמטה אינם מתגלים בכל מדה ומדה עשר וזר הוא שיתקדשו למטה משפע הקודש. אם לא שימלאו עשר כדי שהם יהיו מרכבה אל השפע בסוד עשר נשמות שלהם. ויאירו אור החכמה בעשר בת"ת ובמלכות דהיינו קדיש וקדושה. אמנם ביום השבת וביו"ט סוד הקידוש היא העלות אותם אל החכמה ממש בסוד זכור ושמו"ר אשר שם

ו"ו פרלופין כסוד יו"ד במלואה כדפי' זוהר פרשת ויקרא לכך כאשר יתעלו הם למעלה מאלהים יוכלו ויאירו בעשר ואין לורך עשר שיהיו מרכבה אחר שאין הכוונה לקדש למטה עלינו ממש אלא שיהיו בחכמה וחכמה עלמה עלינו ושם הם ממש מעשר בלי שימלא מרכבת עשר ועוד טעם אחר מלורך לזה כי מלך החכמה הנשמות ג"כ מאירות מעשר ספירות. כי בענין השרשים כך ענין הענפים. ולכך נשמה אחת ימלא מרכבה אל עשר ספירות מלך החכמה. אמנם זהו הקדושה למטה בת"ת ובמלכות אין הנשמות מלדס מאירות בעשר. ולריכס עשרה לכל דבר שבקדושה:

סימן שלישי

יתגדל פ'י ימשך שפע הגדולה ואין הכוונה מהגדולה ולמטה אלא שיושפע. ממקור המקורות שפע אל הגדולה כדי שיתגדל השם מלך הגדולה. ויתקדש מלך הגבורה"ה בסוד וקדשת את הלויים. וסוד קדושה ג"כ שיושפע שפע מקודש הקדשים מקור הקודש העליון. שמי' רבא פ'י שם י"ה רב"א כי גדולו בשלשה דרכים הא' היינו י' חכמה ה' בינה יתגדל השפע והאור ויתפשט אל ו' ה'. והעם כי לסבת הגלות אין השם שלם פ'י שאין השפע מתגדל ומתרבה בוא"ו ה"א וחי' מתמלס האור העליון בעלמו. וגדולתו הוא בסוד התפשטותו עד שמי' רבא. פ'י ששם י"ה נעשה יהו"ה וזהו רבא והיינו שהשפע עומד בשלש ראשונות שהם י"ה כנודע. ועתה לנו מתפללי' שיתפשט ג"כ אל שבע המדות שהם ו"ה כנודע השנית כי הספירות הם נכללות בשם יהו"ה כי קולו של י' כתר. י' עלמה חכמה. ה' בינה ו' שש קלוות. ה' מלכות. אמנם הם על דרך כלל

שיושפע ממקור המקורות שפע אל הגדולך כדי שיתגדל ה' מצד הגדולה.

יתגדל

מן השמאל מצד הנבורה. ששם י"ה נעשה. **ויתקדש** **שמה**

יהו"ה רבי"א. בשפע השרשים העליונים שבכתר שהם עלמא.

רבא **בערמא**

כרצונו ממש בדקות הכתר הנקרא רצון. **דיברא** **כרעותה**

ימליך וישליט. המלכות על כל העולם.

וימליך **מלכותה**

בכ"י סי' ס"ה מפי כמהר"ר ישראל סרוק גר"ו.

פירוש הקדיש בענין אחר דע כי כל תרגום הוא אחוריס ותרגום עולה כמנין תרדמ"ה ומפני זה הקדיש לשון תרגום כדי להכניע הקליפות וכשני חיבות יתגדל ויתקדש יש בהם י"ח אותיות אשר בעולם התמורות יש י"ח המדות וזה עשתי עשר יריעות כל המוסף גורע כי בקדושה הן עשר מדות ואין סוף מתפשט בתוכם בלחות שלימה לכל הקליפות הם י"ח וכנגד אחד עשר סממני קטורת כדי להכניעם ולעלור המגפה ובקדיש באלו אחד עשר אותיות שאנו אומרים כי האור שהי' בל להם לקליפות שיסתלק מהם ויאירו בקדושה שמים רבה יש בו ז' אותיות כנגד שבע היכלות ודע שהיכל הרצון הוא היכל הששי שנמנה עם החמשה ויש בו שש היכלות שהוא כנגד ת"ת שש קלוות שבו וס"ב היכלות כנגד י"ב צקר נחשת שהתחם הם שלמה והיס עליהם הוא היכל ק"ק שהיכל קודש הקדשים הוא כנגד שלשה מדות כתר חכמה בינה וביתגדל ויתקדש שמים רבה ד' תיבות ר"ל כנגד ד' אותיות הוי"ה. בעלמא ד' ברא כרעותיה וימליך מלכותיה וילמח פורקניה ויקרב משיחיה עשר תיבות כנגד עשר אותיות מלוי השם. בחיובו הוא תפלה. יהא שמי' רבא עד ואחרו אמין כ"ח תיבות כנגד כ"ח אותיות דמילוי של שם הרי יש לנו ד' תיבות ראשונות ואח"כ י' תיבות ואח"כ כ"ח תיבות כנגד שם מ"ב. ויש מ"ב אחר בלאותיות וישתבץ ויתפאר וכו' וכן ז' תיבות משש אותיות הם מ"ב ושבעה ויין הם מ"ב במספר וככך אלו הג' מ"ב אלו מעליהם הוא"ו והה"א שיוקדים הקליפות מהן למעלה לשם י"ה וזה שמים שם י"ה יהא רבא פ'י מלא כזה יהו"ה:

בכ"י סי' ס"ב מפי כמהר"ר י"ם גר"ו.

סוד הקדיש דע ששם אלקים יש לו ג' מלואים הה"א מלואה ביו"ד כזה ה"י ועוד מלואה בה"א אחרת כזה ה"ה עוד מלואה באלף כזה ה"א וכינה שהיא אומא באלו המלואים היא מתיקה ומגדלה לז"א ומתחת לו המוחין בקטנות המילוי של יודין מוח מחכמה ושל הה"י מוח מבינה ושל אלפין הוא דעה שהוא חסד גבורה וכמו שבגדלות יש חרבע מוחין ונעשו ג' שרעת כולל חסד וגבורה כך בקטנות ולזה זה המלוי של אלף הוא ח' שהם שנים שהא' ב' יודין ווא"ו כזה א' או לז"ר אחר יו"ד וא"ו דל"ת כזה א' בזמן שישראל עושים רטנו ית' באים לז"א ג' היות וממתיקים אלו ג' אלקים והנה שלשה היות וג' אלקים עולים ג' פעמים יב"ב שעולים של"ו וזהו שלו הייתי ויפרפרי ובגלות אינו מקבל הארה מאלו היות וזהו נח"ר גרונה נח"ר עולה שלשה פעמים אלקים ופודס בגרון וגרון עולה ג"כ כך והכוונה שאינם באים הג' היות מלמעלה ובאר ג' אלקים כי בגלות אין לו הארה מן ההיות כי בעומותיהם אפילו אלקים אינם שלם כי חסר ממנו ים נשאר אלס וזהו נאלמתי דומיה פ'י דוס ים ובקדיש אלו מתפללים ש"ה שפטר לשם אלקים יתגדל ויתקדש וידעת כי בקטנות הם ג' אלקים בכינה וג' אלהים בחכמה כוללים של חכמה בכינה וזהו שאנו אומרים יתגדל שם אלהים בכינה ויתקדש שם אלהים בחכמה. שמים רבה פירושו שם י"ה שיתמלאו ויעשו שם אלהים שלם ואח"כ אנו אומרים ומתפללים שיתמלא בה' ג' מילויים ביו"ד ב"ב ב"ב באלפין וזו היא יה"א ודע שאלו המלואים עולים אמין כזה יוד ה"י יוד הם. יוד הא'. וזה לר"ך לבין באמרו אמין יהא שמים רבה פ'י ששם י"ה יהא רבא שיעלה כמנין אמין עם ג' מלואים: ערך דע שבקדיש יש י"ד תיבות וי"ד בחשבון וכ"ח תיבות ושמונה ועשרים אותיות וכ"ב תיבות וכ"ב אותיות ומ"ב

בכשכין

צמיחת האור .
וַיִּצְמַח

אל הישועה מחיסוד .
פּוֹרְקָנָה

מצד הוד .
וַיִּקְרַב

שמשם מלכות בית דוד .
מְשִׁיחָהּ

סוד החיות העליון .
בְּחַיִּיכוֹן

זי ימי בראשית .
וּבְיִמֵיכוֹן

התפשטות החיות .
וּבְחַיֵּי

יסוד . מלכות .
דְּכָל־בֵּית

תפארת .
יִשְׂרָאֵל

מלכות .
בַּעֲגֵלָא

שהוא סדר זמנים . מתקרב אל מהרה הנ"ל
דהיינו יחוד ת"ת במלכות .
וּבְזִמְן

מלכות .
קָרִיב

יאהדונה"י :
וְאָמְרוּ אָמֵן

ככללות בארבע דהיינו יי חכמה . ה' בני"ה . ו'
ת"ת . ה' מלכות . וזה מלך גילוי האור בספירות
מלך הבינה שהוא מלומלם אל כל מלך אור החכמה
שהוא מתגלה ומתרבה ומאיר הוא מאיר בסוד
עשרה אותיות הם עשר ספירות מאירות בפרט כזה
יו"ד ה"א וא"ו ה"א . והיינו עשר ספירות ממש והיינו
י אותיות וכמו שהארכנו בזיכרון בספי' התקוני' ע"ש .
והנה הגידול הזה ג"כ נכלל באמרו שמה רבא שיהי'
שמו שהוא יהו"ה גדול בסוד יו"ד ה"א וא"ו ה"א
ויכוין בנקודו שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א ששם עשר
ספירות בניקוד מלך החכמה כדפי' בספ"ר בשער
שם בן ארבע. השלישי הוא סוד גידול השם בכ"ח
אותיות שגידול זה הוא מלך אור הכתר והוא כזה
יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף
הם עשר אותיות שמלך החכמה מתגדלות דהיינו
עשר ספירות מתרבות בכל אחד ק"ו הדין ק"ו
הרחמים ק"ו החסד וכמו שפרשנו בתקונים עיי"ש
והיינו כללות המדות והארתם בסוד יתגדל מן הימין
ויתקדש מן השמאל שמי' רבא מן האמצע ואז מיד
הכסא שלם והשם (כ"ח וירושלים) שלם והכל נתקן
כנודע. וסוד גדולת השפע הזה והאור אל כל
האילנות על הדרך המזכר הוא ככה הכתר השופע
מקור אורו על י"ה כנודע וזהו שאמר בעלמא די
ברא כרעותי ולהיות שאין השפע והאור נחסר
מהכתר

בשכונן מיתגדל עד כחייכון ארבעה עשר תיבות ומלך ד"י ארבעה עשר כחשכון וכ"ח תיבות יש מאמן עד דלחמירן
בעלמא וכ"ח אותיות מיהא שמה רבא עד עלמיה ומ"ב תיבות הי"ד וככ"ח שאמרו ומ"ב אותיות הם וישבחה ויתפארו
ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל הרי שבעה תיבות משש אותיות הם סך מ"ב אותיות והשבעה ווי"ן
הרי מ"ב כחשכון הכוונה בידו הא שהוא שם י"ה אשר אלו ממלאים שם אלפים יש בו י"ד אותיות הי יוד. הא אלף .
הה הו . הרי י"ד אותיות אלו ממתיקים אלו ב"ד אותיות אלו היו הא . (כ"ח יוד הי הו) יכ"ח הרי י"ד
אותיות ואלו הם בשם של אבא וכ"ח הוא המלוי של עשר אותיות הויה שהם כ"ח . יוד ויו דלת . הי יוד . ווי יוד ווי .
הי יוד . עוד אס תסיר העשרה שמכרו למעלה ישארו י"ח אותיות הויה למתק י"ח אותיות ממלאים ששם אלף למד
הי יוד מס הרי י"ג אותיות וחמשה אותיות ממלאים הרי י"ח והמ"ב לכה"כ ולהגדיל שם אלפים שיבאו הויות כהם :
עוד הדע שבעבור שהם תלה גו תלה הי שני אלפים מבינה פי' המוחין ושני המוחין מלך אבא כי עדיין אין לו דעת
ותיבת אלפים יש בו ב"ן אותיות כשיקח פשוט מלא ומלא דמלא דהיינו אלפים חמש אותיות אלף למד . הי יוד מס יג"ה
אלף למד פא . למד מס דלת . הי יוד . יוד ואו דלת . מס מס ל"ד אותיות מספר כולם יחד ב"ן וזה סוד כניי אלפים
וארבע פעמים ב"ן כנגד הרי אלפים שאמרו עולה קדק"ד מקום שמוחו של תימק רופס להניח שם תפילין בהגדלות
המוחין שלו ועולה לחו"ק עם ד' אותיות וכן עולה לחו"ק וזהו סוד לחו"ק עשה לי אלפים כל השומע יחזק לי וזהו
שרש סוד קין והכל כי קין עולה ק"ס שהוא כנגד חמשה פעמים ל"ב והכל ג"כ הוא ג"י ק"ס פי' חמשה פעמים ל"ב
הי ב"ל אלא שהכל הוא ככללות וקין בפרטות ושיהם פי' קין והכל עם הכולל . עולים לחו"ק ועם שש אותיות קין והכל
עולים לחו"ק כמזכר ועשר פעמים ל"ב הוא ש"ך וזהו סוד בהלו י"רו ע"לי ר"אשי ר"ת נער בני' ש"ך והם ש"ך לולוי
גבורתן שירדין לזעיר חנפין ושרשם מל"ב אלפים ל"ב נתיבות חכמה עשרה פעמים ל"ב הוא ש"ך וזהו סוד בהלו נרו
עלי ראשי שר"ת נע"ר וזהו סוד ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בוכה ואלו שבעה דת פרעם שהי' כולו דין
שמלת נער רומז לש"ך דינין כמנין נער ואמו אמרה ותרא אותו כי טוב הוא ודע שבקטנות יש ג' מוחין מן חכמה
שהם סוד ג' אלפים מאבא וגי' מאימא עשרה אלפים ששם בקטנות וארבעה בגדלות העולים ת"ל וזהו סוד תלתלים
ויו"ד מ"ם של התלתלים הוא סוד חמשי' אותיות של עשר אלפים והמוחין שבגדלות כבר כתבנום ביחוד ק"ש ודע לך כי יוד רמ"ח
אברים בזמן העיבור בהיותו תלה גו תלה כש"ל כמעט הבינה וכן בקטנות וכן בגדלות וזהו סוד רחם רחמיים לראש גבר פי' שלשה
רמ"ח והרמ"ח של עיבור הוא ששם אלפים פשוט כפול ומשולש ומרובע עולה מאתיים כזה א אלף אלפי אלפים הרי מאתיים
וע"ו אותיות המזכר הם כמנין יר"ה בים והם סוד לחו"ר עולה יר"ה ואלו היר"ה עם מלת אלפים הוא רי"ו תוסיף
ל"ב נתיבות הם רמ"ח של עיבור כי בהיות ז"ל כמעט אמו יונק מזה השם והרמ"ח של קטנות רי"ו שהם שלשה ע"ב
(דהיינו ב"פ ע"ב אי' מותר בבינה ואי' חסר בזעיר דהיינו מוחין דילי' ועי' לעיל כוונות) כחשון זה ס"ג ועשר אותיות
שלו מ"ה וכ"ו מספר הפשוט עולה ג"כ ע"ב הויה ברובע כזה יי י"ה יכ"ו יכ"ח הס ע"ב שלישי וקנה ג' פעמים ע"ב
הם רי"ו ול"ב נתיבות החכמה פי' ל"ב אלפים הם רמ"ח והרמ"ח של גדלות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עולים ר"כ וששה עשר
אותיות של ארבע שמות המזכר הרי רמ"ח וכשאלו אומרים בקדיש לעלם לעלמי עלמיה יכוין במלה לעלם בעיבור ובמלה
לעלמי בקטנות ובמלה עלמיה בגדלות . ודע כי יתגדל ויתקדש שמה רבא ר"ת יוש"ר וכך עולות ששה אלפים שבקטנות יוש"ר:

מהכתר ותקונו לעולם ונקרה הכתר עלמא די צרה
 בסוד השתלשלות התקוני' בארץ אנפין והס כולם
 בסוד רלון והכתר שעליהם רלון הרלונות שכולל רלונות
 רבים וזהו שאמר בעלמא בשפע השרשי' העליוני'
 שבכתר שהס עלמא די צרה כרעותי' כרלונו ממס
 בדקות הכתר הנקרה רלון מאותם השרשים יושפע
 השפע לתת גדולה לשמו להמשיכו בסוד שלש בחינות
 הזכרות. וימליך מלכותי' פי' מדת המלכות אינה
 מולכת בעולם צעת כזו מפני הגלות ומפני ממשלת
 החילוני' והס הס המלמלמי' האור העליון ואזימליך
 וישיט המלכות על כל העולם כאומר ויאמר כל
 אשר נשמה באפו הי' אלהי ישראל מלך וגו'. וילמח
 פורקני' הענין כי למיחת הישועה אחר היותה
 נשפעת מלמעלה היא ע"י היסוד כאומר למח לדיק
 ומתחתיו ילמח כרפי' בתקוני'. וכן אמר את עבדי
 למח לזה אמר וילמח פורקני' דהיינו למיחת האור
 אל הישועה מהיסוד. ויק"צ משיחי' היינו המלכות
 שהיא דוד משוח בשמן מלך החכמה וירלה שיקריבה
 אל היסוד כדי שיקבל ממנה השפע והאור הנומח
 מהישועה. ואפשר וילמח פורקני' מלך הנלח כי
 הישועה מן הימין כאומר הושיעה ימיך הושיעה לו
 ימינו והיינו בקר דאברהם וקודם הבקר הוא שחר
 דהיינו נל"ח הנקרה שחר שבו למיחת אור בוקר
 ולכך אמר משס וילמח פורקני' וע"ז פי' בזהר פסוק
 מי זאת הנשקפה כמו שחר. ויקרב משיחי' מלך
 הו"ד משמש מלכות בית דוד כרפי' בזהר רעי"ה
 מהימנא. בחייכוך הוא סוד החיות העליון המתפשט
 בספירו' כלס דהיינו אור א"ס וזיומיכוך ששת ימי
 בראשית. ועוד נוכף התפשטות החיות הזה גם
 במלכות וזיסו"ד וזהו שאמר וזחיי דכל בית ישראל
 כל יסוד בית מלכות וזחיותם לנו חיים ארוכים
 כגודע כי התחונן תלוי בעליון כי חיי הגוף תלוי
 בחיי הנשמה. בעגלה ובזמן קריב. עד עתה אמרנו
 היחוד למעלה מלכות לגבי ת"ת עתה אומר גם
 ת"ת לגבי מלכות וז"ש בעגלה שהיא המלכות הנק'
 מהרה בלי ספק ובזמן שהוא סדר זמנים מתקרב
 אל מהרה המכר. והיינו יחוד ת"ת כולל שש קלוות
 במלכות :

אמן בסוד אמן יש ארבעה פירושים הא' הוא מה
 שפי' במזדמן למעלה דהיינו שגלות אמן עולה ל"א
 היינו שמות יהו"ה אדנ"י שעולים כן והס בת"ת
 ובמלכות ויסוד הוא המייחדס והיינו שס יאהדונה"י
 מיוחדים השני מלת אמן באותיות א"ב ג"ד עולה
 בנ"ס וי"א שהוא שס קדוש ואין ספק שהוא ביסוד
 ששס הוא נ"ס כגודע. והיחוד על ידו ושס זה עולה
 קי"ב. וגם אותיות אלה הוא שס קדוש נקרה יב"ק
 ועליו לאמר ויעבר את מעבר יב"ק והוא סוד יעננו
 ב"ס קראנו והוא סוד יחוד ברכה קדושה דהיינו
 את הלויס ברכה בחסד בימין כגודע והיינו סוד
 שלשה

יְהִי אֱלֹהֵי שָׁמַיִם רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעֵלְמָא
 לְעַדְמֵי עַלְמֵיָא

כפי גרסת קצת נסחאות אומרים וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא וכן כולם עם הרי'
 בסוד שם המפורש מ"ב האותיות וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתחדד
 ויתהלל וי תיבות משש אותיות הרי מ"ב
 ושבעה ווי' הם מ"ב :

בחסד . בנבונה .
 יְתַבְרַךְ יִשְׁתַּבַּח

בת"ת . בנצח .
 יְתַפְאֵר יְתַרְוִמֵם

בחוד . ביסוד .
 יְתַנַּשֵּׂא יְתַחַדַּד

במלכות להעלותה אל הת"ת .

וְיִתְעַלֶּה

ושם נקראת תהלה נקשרת בהלל ת"ת. שם

וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵיהָ

בינה . ת"ת ומלכות בי שמות אחי"ה
 יהו"ה אדנ"י .

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ דְּוִיָּא

לְעֵלְמָא (בעש"ת כופלין)

ת"ת אצל הבינה .
 מְבָרַךְ קְעֵלְמָא

בחסד . מנבונה ששם שיר הלויס .
 בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא

מנצח . מחוד .
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחַמְתָּא

יחוד באמלע בת"ת קדושה בשמאל וקדשת

מיסוד .
עולם תחתון .
בְּעֵלְמָא

יחוד ת"ת ומ' שם יאהדונה"י .

וְאָמְרוּ אָמֵן :

שלשה שמות שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י דהכי פליק
ושלשה שמות אלו הם סוד פסוק שיר השירים אשר
לשלמה כדפי' בזהר במדרש שיר השירים וי"ב אותיות
אלו מנורפים להם כח גדול לכל דבר והיינו סוד
מלכות ת"ת בינייה או כתר כי בשניהם לודק שם
אהי"ה כמבואר במקומו. והנה בסוד אמ"ן יכוין
להמשיך השפע דרך שלשה מדות אלו וגם יורה היחוד

הכרמז עם הבינה או הכתר ושם יהו"ה באמלע בת"ת דהיינו יחוד ושם אהי"ה מימין דהיינו ברכה
ושם אדנ"י משמאל דהיינו קדושה ולירופה כזה אי"א הה"ד יו"ג הה"י ויש מערבים עמו סוד
שמע ישראל ה' אלהינו ה' שהוא ממש סוד ענין הכרמז ישראל יהו"ה מימינה אלהינו שמאלה
יהו"ה אמלעיתא היינו יחוד הכל יחד שהוא שם רביעי ייא"י דהיינו ראשי תיבות ארבע מלות
אלו והיינו מלוי שם בן ד' כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י דהיינו שם קדוש ושמו יעיד עליו. והם
לפי זה ארבעה שמות שתיים זכרים ושתיים נקבות כדפי' בתקונים יהו"ה ייא"י זכרים אהי"ה
אדנ"י נקבות משום דכ"ד שליט י' על א' דכורא וכד שליט א' על י' נוקבא ומהם ילטרפו ד'
שמות סגולתם להשמעת תפלה כזה יהו"ה אדנ"י ייא"י אהי"ה והם ייא"א הדי"ה וגא"י היי"ה והם
ג"כ ארבעה שמות זכר ונקבה כסדר אותיות שם בן ארבע שכן ראשי תיבותם יהו"ה י' זכר
ה' נקבה ו' זכר ה' נקבה וסודם ידוע. ובספר הקנה הפליא לדבר בסגולתם ובספרי המעשים
ג"כ והתוספת עולה א"ל והיינו א"ל יב"ק והוא שם קדוש והיינו [כי] במקלי עברתי את הירדן
הזה כ"י עם המלה א"ל במקל"י סוף תיבה ואמלע תיבה וראש תיבה יב"ק כנודע ושם ייא"י
סודו בכתר והוא סוד היחוד הגמור כנודע כי שם ייא"י מתלבש בשם אהי"ה ושם יהו"ה
מתלבש בשם אדנ"י וסודם ידוע והקילור בזה יפה. השלישי אמ"ן א כתר וחכמה ששניהם יחד
בסוד אלף ויורד עד קרוב לבינייה בסוד כמבואר בתקוני' ומשך עד הבינה ששם המ"ם ומשם
נמשך השפע דרך קו האמלעי שהוא הנון פשוטה ודרך זו אל המלכות שהיא הנון בלי ספק.
והמפרשים אמרו ששתי פני הנו"ן רמו לזו פרלופין ואפשר לומר ג"כ שנון פשוטה סודה י'
על ו' אשת חיל עטרת בעלה וקרוב לפי זה פי' בזהר פרשת ואתחנן. הרביעי פי' בגמ' מאי
אמ"ן אל מלך נאמן. וזה אפשר לפרשו על הפנים הקודמים. אל יסו"ד שכן נקרא א"ל ח"י
מלך ת"ת. נאמן מלכות כדכתיב ויהי אומן את הדסה דהיינו מלכות והיא נאמן. או ירלה
אל בחס"ד דהיינו ברכה מלך משמאלה דמתמן יהו"ה מלך גבור. וגבורה תמלה מלכות והיינו
קדושה. נאמן באמלעיתא. דהיינו יחוד שהוא סוד אמ"ן כדפי'. וזה סוד יצ"ק. או ירלה אל
בכתר כדפי' רוב המפורשים. מלך בינייה נאמן בת"ת ומלכות יחד דהיינו נו"ן פשוטה עד
כאן הגיע המכוון בסוד אמ"ן בקלרה. ובזהר פי' כי לריך האדם לענות בכל יום עשרה
קדישים ותשעים אמינים ומאה ברכות וארבע קדושות והם סי' לדיק כי העושה זה הוא לדיק
בלי ספק מיחד היחוד האמתי ושם בתקונים הארכנו בעניינם ובמקום אחר אמרו שהסי'
לדיק"ה ובמקום עשרה קדישים הם חמשה חומשי (צ' תשעים אמינים. ד' ארבע קדושות. י' עשרה
תורה והכל אמתי כי לדיק"ה ולדיק"ה כנודע :

סימן רביעי

יהא שמי' וכו' זהו עניית כל הקהל. ובענייה זו נחלקו המפורשים בין על דרך פשט בין על
דרך הקבלה יש שאמרו שהענייה עד עלמיה. כי יתברך הוא תחלת דבר לשליח גבור. וכן
נסתייעו לסברה זו באומרים כי עד עלמיה כ"ח אותיות והם סוד כ"ח כאשר נבאר לקמן בע"ה.
ואל זה רמזו בגמ' באמרים העונה אמ"ן יהא שמי' רבא בכל כחו ופי' בכח כוונתו ומנין
כ"ח אותיות הם ב' תיבות אלו. שהם יה"א שמי' רב"א מצר"ך לעל"ם לעלמי"י עלמיה"א. אמנם
אחרים ראו מאמר אחר שהמפסיק בין עלמיה ליתברך עונשו גדול. וגם ר"י גיקטיליאה כתב
בתשובה שאין להפסיק והחמיר בדבר הרבה והנראה כי ראוי לענות עד האמורות בעולם
כשליח ליבור עלמו. והטעם כי הם כ"ח אותיות עד עלמיה וכ"ח תיבות עד האמורות בעולם.
ושני כח"ת אלו הם לריכין בענין הקדים כנודע בסוד האלפ"א בית"א שיש אלפא ביתא דאתון
זעירין ואלפא ביתא דאתון רברבן. דאתון זעירין היינו אל ברוך וכו' שאין בכל אות אלף
תיבה אחת. ואלפא ביתא דאתון רברבן אל אדון וכו' שיש תיבות הרבה בכל אות ואות .
וכן ג"כ הכא נלמוד כי כ"ח אותיות ענין אחד בלתי מתפשט הרבה. וכ"ח תיבות מורה על
התפשטות

שער רביעי תפלה למשה סימן רביעי ס

התפשטות הענפים הרבה וכשיגיע לעלמיה ימתין מעט לתת מקום לכ"ח אותיות כדפי' ואין חומרא
במדרש אלא שלא להפסיק בדבור וג"כ לא יהי' הפסקה מרובה אלא נשימה אחת או שתי .
ויכוין בעניה זו לכ"ח אותיות הנרמזות לעילא והם ג"כ יהו"ה אלהינו יהו"ה וחלוסם כוז"ו
במוכס"ז כוז"ו שהם תמורתם בא"ב ג"ד ה"ו וכו' והם סוד כ"ח עתים ללכנה. י"ד ימיניו וי"ד
שמאליים. והם שתי ידות משולבות אשה אל אחותה כזה בתמורתם והם כ"ח עתים שבספר קהלת
וכבר הארכנו בזה בספ"ר בשער פרטי השמות ובכמה מקומות וכאן הקילור יפה. ועוב לאדם
לכוין בשם מ"ב שהוא אב"ג ית"צ קר"ע שט"ן גג"ד יב"ש בט"ר צת"ג. חק"ב טג"ע יג"ל
פז"ק שק"ו צי"ת והם שלשה פעמי' י"ד. וי"ד ראשון הוא יהו"ה יו"ד ה"א ואל"ו ה"א והיינו
שני הגידולי' שפירשנו והם נבלעי' בתוך כ"ח כי אל"א לעשות כ"ח דהיינו יו"ד וא"ו
דל"ת. ה"א אלף. וא"ו אל"ף וא"ו. ה"א אלף שלח יהיו ראשי אותיות יהו"ה בין קלת לקלת
וכן שם יו"ד ה"א וא"ו ה"א ראשי תיבות כלם ונמלא אלו כלולים באלו. וכן י"ד שבשם מ"ב
הראשוני' כלולי' בכ"ח הבחי' אחריה'. ולכך עוב לכוין בהם מלה במלה ולזה הסוד נהגו לומר
ועתה יגדל נא כ"ח אדנ"י דהיינו סוד גידול השם צעת הקדיש ואמר כ"ח אדנ"י סוד כ"ח עתים
ללכנה שהם י"ד חסרים וי"ד מלאים. ואמר יגדל נא שיהיו כלם מלאים וגדולי' ומפני שנוח לי
לכוין בקדיש עלמנו אין כוונתי לבאר הנה הפסוק הזה ויתרחב בביאורו בפי' שלח לך וגו' .
ובפרטי המלות נאמר יה"א היינו סוד אי"ה שפי' הרשב"י ע"ה בתקוני' דהיינו א' כתר י'
חכמה ה' בינה והיינו אי"ה ג"כ אותיות יה"א ואף אם יהי' פי' בלשון הקודש יהי' ירמוז
ג"כ אל זה קלת בסוד יה"י שהכוונה י' חכמ"ה ה' בינ"ה י' חכמ"ה כדפי' בספ"ר בשער השמות
בשם י"ה וקודע שיחודם ע"י הכת"ר דהיינו קולי היודין והיינו סוד אי"ה ממש. שמי' כדפי'
לעילא שמי' רבא כי בעינן המתפלל בן ממש ענין העונה והכוונה שיתגדל ויתפשט בסוד
יהו"ה שלם. מצרך יתצרך וישפיע עליו בסוד הכת"ר. ואח"כ לריך להמשיך השפע דרך המדרגות
בפרעות באמרו לעלם. דהיינו כתר הנעלם. לעלמי היינו חכמ"ה ובינ"ה ששתייהן נעלמות ולא
ככת"ר עלמיה הם שצב מדות שמחסד עד המלכות שגם הם נעלמי' בכתר ולא כהעלם חכמ"ה
ובינ"ה הרי כ"ח אותיות בכתר שרש אל כ"ח המתגלים ממנו :

ואחר שסדר המדרגות בכתר עלמנו בסוד תקוני' אריך התחיל להמשיך בחכמ"ה. ואמר יתצרך
פי' וישפע השפע ויתצרך בכת"ר חכמ"ה ובינ"ה שבחכמה דהיינו תלתא מוחי כנודע.
ומשום דמוחא דאריך משיך למוחא דזעיר והוא סוד חכמות בחוץ וגו' כדפי' באדרא לכך אין
להפסיק בין עלמיה ליתצרך ח"ו כלל משום דמסלק אשגחותא דעינא פקיאח ועיינין דלתתא
סגרין ח"ו ועוד סתים נוקבי דפרדשקא והמשכיל יבין. ישתבח בחס"ד. יתפאר בת"ת. יתרום
בגבור"ה. יתנשא בנל"ח. יתהדר בהו"ד ויתעלה ביסו"ד ויתהלל במלכו"ת. והכל בסוד מדרגות
החכמ"ה ומשם ירד אל הבינה. ויאמר שמי' דהיינו ש"ם י"ה שלש ראשונות שבה. קודשא ת"ת
טלל חס"ד וגבור"ה, בריך יסוד הנקרא ברוך כולל כל"ח והו"ד. הוא מלכות כוללת הכל יחד
דהיינו ה"ו ת"ת ומלכו"ת בסוד שצב מדות א' שלש ראשונות. ואח"כ ירד אל שצב מדות ויקשר
הבינ"ה עמהם שהיא למעלה מהם אימא רביעא על בנין והיינו לעילא בינה. מכל ת"ת אלל
הבינה הכולל חמשים שערי בינה. הברכו"ת מחס"ד שמשם הברכה. השירות מגבור"ה שמשם
שיר הלויים. התשכחות נל"ח. הנחמות הו"ד האמורות יסו"ד. אמרו לדיק כי טוב. בעולם עולם
התחתון מלכות. אמן כדפי' שהוא היחוד יחד. והנה כאן נשלמו כ"ח תיבות והם לרמוז אל כ"ח
ענפי' שהשם מסתעף ומתפשט בהם כדפי' והארכנו בתיקונים ובמקומות רבים :

ונכלל לפרט דרך אחרת יותר משווצחת ויותר קלרה אל המכוון ונאות לכוון בה יותר מנאות.
והיא לכוין בסוד אמן קשר כל הספירות מראש ועד סוף ע"י מאל"לם. ואח"כ יכוין
במלת יהא שמי' על שם פשוט יהו"ה שהוא בכתר וע"י אור המתרבה שם מתפשט ומתנוולך
בחכמה בשער אותיות שהם יו"ד ה"א וא"ו ד"א והיינו אמרו שמי' רבא מצרך. וכן יכוין
באותיות אלו בחכמ"ה. ואח"כ יכוין כי יתנוולו אותיות אלו מלך תגבורת האור יותר עדי יגבר
ויעשה בבינה כ"ח אותיות והיינו אמרו לעלם לעלמי עלמיה שהם סוד עולם כולו בבינה וזהו
לעלם ולעלמי עלמיה. סוד יהו"ה מתפשט לעלם לעלמי יו"ד ה"א וא"ו ה"א עלמיה יו"ד וא"ו
דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו אל"ף עד כ"ח. ואח"כ יורד ומושך השפע והקשר
דרך הספירות כלם. יתצרך בחס"ד ישתבח בגבור"ה יתפאר בת"ת. יתרום בנל"ח. יתנשא
בהו"ד יתהדר ביסו"ד ואח"כ ויתעלה במלכו"ת להעלותה אל הת"ת ושם היא נקראת תהלה
נקשרת בהלל שהוא הת"ת כדפי' בתקונים ורעיא מהימנא וזהו ויתהלל ואח"כ שמי' דקודשא
ברוך הוא פי' ברעיא מהימנא כי קודשא בריך הוא היינו בינה ת"ת ומלכות שהם שלשה שמות

אה"ה יהו"ה אדנ"י. שכן עולים הקב"ה דהיינו יצ"ק ואח"כ יכוין בשמ"י דקב"ה בסוד המשכת
הצינה על הת"ת והמלכות אחר יחודם. ואח"כ יכוין באומרו למעלה מכל הברכות דהיינו שיר
זה עולה ומיחד ומקשר למעלה בסוד האלילות למעלה מכסא הכבוד וכל סוד פרק שירה והיינו
למעלה וכו' האמורות בעולם. ובענין אס יאמר ישתבח ויתפאר יתרוםס יתנשא יתהדר. או אס
יאמר וישתבח ויתפאר ויתרוםס ויתנשא בוא"ו. יש חילוק גדול בין החכמי' יש מי שאמר שיאמר
וישתבח ויתפאר וכו' שהם שבעה ווין שהם מ"ב לרמוז אל שם מ"ב. ויש שאמרו שלא יאמר
אלא יתברך ישתבח יתפאר יתרוםס יתנשא יתהדר ויתעלה ויתהלל. דהיינו ששה יודיין ושתי
ווי"ן שהם ע"ב. ויש שאמרו שמתניבת יתברך עד בריך הוא י"ב תיבות. והם י"ב לרופי השם
י"ב הויות י"ב מדות והקילור יפה :

סימן חמישי

ברכו וזכור פ' תרומה איתא ז"ל. ברכו את ה'
המבורך את דייקא. כדקא אמרן דא שבת
דמעלי שבתא. ברוך ה' המבורך דא אפיקוד דברכאן
ממקורא דחיי לאחר דנפקי מיני' כל שקיו לאשקאה
לכולא ובגין דאיהו מקורא ברוך דאת קיימא קרינא
לי' המבורך איהו מצועא דבירא. וכיון דמטו תמן
הא ודאי בירא אתמליא דלא פסקין מימיו לעלמין
ועל דא לא אמרינן ברוך את ה' אלא ברוך ה'
דאלמלא לא מטי התם נביעו ממקורא עלאה. לא
אתמליא בירא כלל. ועל דא המבורך אמאי איהו
המבורך בגין דאיהו אשלים ואשקי לעולם ועד עולם
ועד דא איהו שבת דמעלי שבתא ואן תקעין ברכאן
באתר דאיקרי מבורך כיון דמטא התם כולאו לעולם
ועד ודא איהו ברוך ה' המבורך עד הכא מעון
ברכאן מעלמא עלאה וכולאו לעולם ועד לאתברכא
ולאשקאה ולמהוי שלים כדקא יאות מליא מכל סטרין
ברוך דא מקורא עלאה דכל ברכאן נפקו מיני'
וכד סיהרא אשתלי' קרינן לה הכי לגבי תחאי אכל ברוך
מקורא עלאה כדקאמרן יהו"ה דא אמלעו דכל סטרין עלאין המבורך דא שלמא (כ"א שלימותא)
דביתא מצועא דבירא לאשלמא ולאשקאה כולא. לעולם ועד דא עלמא תתאה דאלטריך לאתברכא
ומשחא ורבו דברוך ה' והמבורך כולא איהו לעולם ועד מבורך כמה דאת אמר בן פורת עלי
עין ועל דא וכו' עכ"ל לענינינו. ושם עסיק בפירוט ברכו דליל שבת ולענינינו נפרש זה המאמר
להבין פי' ברכו אל כל המקומות בס"ד וקודם שנכנס בפיו המאמר יש לדקדק בצרכה זו שמנה
דקדוקים הא' בצרכת שליח לבור כתיב את ובצרכת הקהל לא כתיב את. הב' בצרכת השליח
לבור לא כתיב לעולם ועד ובצרכת הקהל כתיב לעולם ועד. הג' מלת המבורך שאינו ענין
ברכה

אור הישר

(*) כשמתפלל יחידי ל"ל צרייתות במקום ברכו כידוע והוצאו ברוקח ונטור וצב' ונטה משה
ומרוצ אריכות הצרייתות שם חייס אחי להפסקה ע"כ צהרתי בצרייתא אי' לצד נכס' היכלות לומר
צמקו' ברכו כשמתפלל ציחידי והיא זו. א"ר עקיבא בכל יום שחרית מלאך אי' פותח פיו ואומר
הי' מלך הי' מלך הי' ימלוך לעולם ועד עד שמגיע לזכרו וכשמגיע לזכרו חיי' אי' עומדת בקיע
ושמנה ישראל וחקוק על מלחה ישראל עומדת באמלע הרקיע ואוי' ברכו את הי' המבורך וכל גדודי
מעלה עונים ואומרי' ברוך הי' המבורך ל"ו :

(*) אומר יתברך עד זרעה ותהלה וכשאומר החזן את הי' אומר בשכמל"ו וכשאומר המבורך
אומר יהי שם הי' וכו' תשובת רש"ל סי' זו. ושמעתי בשם הרב הגדול מהר"ן שפירא ז"ל שלא
להפך פניו מנזרה עד סיום לומר ברוך הי' המבורך וכו' וסימן מימי לא אמרתי דבר וחזרתי
לאחורי עוד כתב רש"ל אותן הנוהגין לומר את הי' אלקיך תירא בשעה שאומר הש"ך את הי'
הוא שטות ואיכו לא ניסודי הקבלה ולא נעיקר החכמה ע"כ ראוי שלא לאומרה : טוב לומר צ"י
ימי תשובה כאן נזמור מנעמקים קראתיך וכו' :

הכוונה להשפיע במלכות. הנקראת את.
סזן () בְּרַכּוּ אֶת
מה' שהוא הת"ת. ומיסוד שהוא המבורך.
יְהוָה הַמְּבֹרָךְ
מהכתר עד ג' ראשונות. ושם כלולים ו"ק.
קַהַל בְּרִיךְ יְהוָה
והכל ביסוד.
הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם
סוד ו' היכלות ו' כלולים בסוד ו' ולבנת
הספיר בע"ד :
וְעַד ()

מצד החדר . מקו האמצעי . מצד הנבורת . בטחון המלכות יקשרו אותה בת"ת בכ"ב אותיות .

יגְדִיר תֹּרָה וַיֹּאדִיר : וַיִּבְטְחוּ בְךָ

מזיחדי המלכות דע"ת . מצד דבקותם למעלה כל זמן שדורשים היחוד והעבודה הספירות

יִדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ

מְצוִיִּית אֱלֹהִים . ת"ת : דְּרִשְׁיָךְ יְהוָה :

(יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ : חֲזְקוּ וַיֹּאמְרָם לְבַבְכֶם כֹּל הַמִּיחָלִים לַיהוָה):

עד כאן סדרא דיומא ואומר קדיש לחתום התפלה בקדיש המנין כדפרשנו לעילא ענין הקדושה בסדרא דיומא הוא ענין הקדיש לתברא מנעולין ולפתוח שערים ולמנוע מקטרגים :

והיה שיעור שיעור היכל לבנת הספיר פתוחים . וקבלה ראשונה שיפתח טהרה ויכנס מינירה לבריאה ולח"כ שיפתחו באלילות שיערי נדק . ויעלה המלכות על נלח והוד ויקבלו צין שתי זרועותיו ככל תיקוני' חלו שתקנו אותה . והיינו ללוחנה ובעומנה . היא תפלה מלך עלמה ובקשה מלך היסוד בעלם הקשה . ויוכללו יחד כל תיקוני ישראל עם ללוחה ובעומה דכל ישראל כדי לכלול כל ששים רבוא נשמות . וחמו ללוחה ובעומה לכלול זכרים ונקבות . ירלה אותם שששים ללוחה תפלה נקבה . והששים נקשה זכרים . קדם חבונה דבשמיא היינו סוד חבונה שששים חכמה חבונה ש' בינה שמים כסא לבינה דהיינו אש ומים וכלל ת"ת והס ג' אבות . יה"א חכמה ובינה וכתר על גביהן והיינו יה"י כת"ר חכמה בינה וכתר על גביהן שלמה היסוד שהוא נעשה גדול לשמש בחצר ח"י דהיינו סוד הקמת הברית . מן שמיא מג' אבות בת"ת כדפי' ומשם נעשה ח"י . שש מאש . שש פנים , שש מאמצעותן סליק ח"י . דהיינו שלמה רבא מן שמיא . חיים היינו תוכיות הספירות יחידו של עולם הנמלא ביחוד . והוא עיקר הכל ואח"כ עשרה מלות ל"ס כלים לחיים הנזכרים ולבושים והיינו ושבע מהכתר שבו שבעה לכל . וישועה מן החכמה ימנית . ונחמה מהבינה כליש אשר חמו תנחמו . ושיחבא מן הימין המלאת ורפואה מהגבורה הנתקנת מלמעלה . רפאל שר הרופא והוא מהמלכות . וגאולה מהת"ת גואל ודאי . וסליחה וכפרה . מנלח והוד . וריוח מהיסוד . והללה מהמלכות . וכל הספירות פותחות מעיינות זרכות בתיקוני התפלה . ופי' עושה שלום תמלאנו בסוף תפלה מעומד :

שיהיו שיערי היכל לבנת הספיר פתוחים . קבלה ראשונה שיפתח טהרה ויכנס מינירה לבריאה ולח"כ שיפתחו באלילות שיערי נדק ועלה המלכות על נלח והוד ויקבלו :

תפלה מצד עצמה . ובקשה מצד היסוד . צְרוֹתֶהוּן וּבְעוֹתֶהוּן

ויכללו יחד כל תיקוני ישראל בסוד פ' רבוא נשמות .

דְּקָל בֵּית יִשְׂרָאֵל

סוד אבינו שבשמים חכמה

קָדָם אָבוֹהוּן

אבינו ש' בינה שמים כסא לבינה וכללו ת"ת והן ג' אבות .

דִּי בְשִׁמְיָא וְאָמְרוּ

אָמֵן :

כתר חכמה היסוד נעשה גדול לשמש בינה . באבר ח"י .

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא

מג' אבות בת"ת שמשם תוכיו' הספ' יחידו נעשה ח"י . של עולם .

מִן שְׁמֵיָא חַיִּים

ושבע

שער שביעי תפלה למשה סימן עשירי

נצח והוד שלוח עליהן. הם בחינות לנשמתן של ישראל. ימשיך השלום לדבור עיי נא חכמי וביני.

בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ : לְמַעַן אֲחִי וְרָעִי אֲדַבְרָה נָא

שלום רביעי בנצח. המלכות בית לחכמה ולבינה. מהיסוד בעלת הקשת.

שָׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקָשָׁה

יסוד המטיב למלכות. העתק הנשמות מהנצח והוד ביסוד דהיינו בניס לבניך. הוד.

טוֹב קָךְ : וְרֵאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם

בנשמות שהם ננדייות ללמודים העליונים. יסוד המתנדל. המאחבים הת"ת במלכות.

עַל יִשְׂרָאֵל : שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ

סאין קליפה נדבקת אליהם. סוד המלכות השוכנת בישראל.

וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל : יְהוָה עִזְּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה

השלום השביעי נגד המלכות והם ז' שלומות.

יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

(ואח"כ כוהגיס לומר קדיש) וכנה הקדיש עד
 ולאמרו אמן פי' לעילא בשער רביעי.
 ותקבל פי' לעילא בשער ז'. אמנם יהא שלמא
 רבא ועל ישראל לא פירשנו אותם וכרי פרושם יה"א
 היינו יה"י וכמו שמלת יה"י חכמה ובינה יה"ה יה"י
 וקושרם יחד ע"י הכתר כך יה"א יה"ה חכמה ובינה
 ועליהם א' כתר. שלמא היסוד רב כדפי' לעילא
 דהיינו סוד ואת בריתי אקים. מן שמיא שטיקר
 השלום וגידולו הוא מן כת"ת הנק' שמים. חיים
 מן הבינה. ושבע החיים מג' ראשונות ושבע מז"ס.
 וישועה מן החסד. וכחמה מן הגבורה שמדה זו
 מנחם הבינה כאומרו אמו תנחמנו. ושזבה מלך
 הגבורה המללת בת"ת בהיות דיניה להללה ורפואה
 בת"ת מן הכתר. וגאולה מן הנלח שהם ארבעה
 גאולות ותחלתם מהנלח כדפי' בפ' אמור סי'.
 וסליחה וכפרה הם מהבינה בהוד. וריוח מהיסוד
 המרווח. והללה למלכות. והיינו לנו ולכל ישראל שאנו
 מושרשים בה וכשמותינו בה ובשלומה לנו שלום.
 ויש קדיש שאומרים על ישראל ועל רבנן. היינו
 ישראל ת"ת. רבנן הם שמאי והלל חסד
 וגבורה הללו מתירין והללו אוסרין. ועל תלמידיהון
 הנלח וההוד. ותלמידי תלמידיהון בהעתיקם ע"י
 היסוד למלכות. דעסקין באורייתא להמשיך מהת"ת
 הנקשר למעלה. די באחרא הדין במלכות ודי בכל
 אחר ואחר לפי הבחינות. יה"א מג' ראשונות כדפי'
 לנא ולהון ולכון כל הנעשים מרכבה אליהם. חנא
 מן הבינה וחסדא מן החכמה שורש החקדים וחיי
 ורחמי מן הכתר שורש הרחמים והדין. מן קדם
 דהיינו הכתר הקודם לחכמה ולבינה. מארי שמיא
 הת"ת וארעא המלכות:

עַל יִשְׂרָאֵל

שמאי והלל חסד וגבורה.

וְעַל רַבָּנָן

הנצח וההוד.

וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן וְעַל

בהעתיקם ע"י היסוד למלכות.

תַּלְמֵי דִי תַּלְמֵי דִיהוֹן

להמשיך מהת"ת הנקשר למעלה.

דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא

קדישתא

במלכות.

דִּי בְּאַתְרָא דְהֵדִין וְדִי

לפי הבחינות.

בְּכָל אֶתְרָא וְאֶתְרָא

מג' ראשונות. כל הנעש"י מרכבה.

יְהֵא לְהוֹן וְלְכוֹן

מן הבינה . מן החכמה .

מן חכתי .

הכתר הקודם לחכמה ובינה .

הת"ת .

הִנֵּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קִדְם מְאִרֵי שְׁמִיָּא

והמלכות .

וְאֲרַעָא וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁלֵמָא כּוּי תִּמְצָא לְעִיל

ונהגו לומר עלינו לשבח ופי' בתפלת ר"ה שחברתי לעצמן ועוד אבארהו הנה ובכל מקום יתחדש בו הרוש :

סימן אחד עשר

עדינו לשבח וכו'. ירלה חובה עלינו כל הכרתים למטה לשבח ולהשפיע למלכות שהיא אדון הכל וירלה אדון הכל שהוליא כל הנמלאים למטה. והיא שולטת עליהם בכח היסוד הנקרא כל. והנה מטעם שהיא אדון הכל נמלא החיוז הזה עלינו שהרי בסבת הנמלאים התחתונים לנהלם ולהשפיעם היא יורדת לנו בתחתונים. א"כ חייבים אנחנו לשבחה ולקשטה כדי שתתחד למעלה כיון שאנחנו גרמנו לה הירידה הזאת אשר לה. והנה לה שתי בחינות. הא' מנהגת העולם בדיון. הב' מנהגת העולם ברחמים. ומשני בחינות אלו היא ת' תחייה ת' תמות. והיינו לת"ת שיש לה בחינת ז' ההין וראוי להטות ז' אלו בחינותיה לימין והיינו לתת גדולה לומר בראשית ראשונה לקשרה בחסד וכיינו לתת גדולה. שניה לקשר החסד בכתר חכמה. וכיינו לתת גדולה אח"כ ביוצר דכיינו הכתר היוצר ומאליל החכמה שהיא בראשית וכנ"ל. שלא עשאנו וכו' והנה ע"י ג' בחינות אלו נמלא כל המליאות אם טוב ואם הפך. הא' למטה המלכות לת"ת בשתי בחינותיה אלו. השנית בחסד כאומרו אמרתי עולם חסד יבנה. והיינו גדולה. שלישית בחכמה כאומרו כלם בחכמה עשית והיינו יוצר בראשית. ולזה תיקון כל המליאות הוא ע"י המדיית האלו. ולזה אמר בבואו להזכיר חיוז העבודה אשר עלינו אמר לתת גדולה ליוצר בראשית קשר הספירות. שלא עשאנו הנה כשילא

חובה עלינו כל הנבראים. להשפיע למלכו'.
*עֲרִינוּ לְשִׁבְחָה
שְׁהוּא אֲדוֹן הַכֹּל שְׁהוּצִיא כָּל הַנִּמְצָאִים.
לְאֲדוֹן הַכֹּל
לְקִשְׁרָה בַּחֶסֶד.
לְתַת
בְּכֹתֵר וְחִכְמָה.
לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
מִחִכְמָה וּבִינָה.
שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הַקְּדוּמוֹת . שְׁהִיוּ אֵין שְׁמַחֵן נַעֲשׂוּ
הָאֲרָצוֹת וְרֵא שְׁמָנוּ
הַשְּׂרִים שֶׁהֵם מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה בְּהִיּוֹת אֲדוּמֵי
בְּדָם נְדוּחָה .
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה

אור הישר

*מ"ב לומר עלינו עד על כן נקוה לך ז"פ ישר וז"פ הפוך וממקובל אי' שמעתי שקבלה הוא לומר כן ביה"כ. י"ל כאן פטום הקטורת בכל יום: ל"ל בכל יום פי' התשובה צפ' נלצים מן וסיה כי יצאו עליך וגו' עד סוף נלצים ואח"כ יאמר תפלה זו רבש"ע עלך הרחמן סלה לכל עונות בני ישראל הסבים אליך בלב ונפש גלוי וידוע לפיך שרנוכי לתקן את כל מה שעויתי דבר דבור על אופניו רק שאני צער ולא אדע עד היכן הדברים מגיעים ולא אתנו יודע עד מה ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בידנו רק באזנינו שמענו ואזנותינו ספרו לנו פועל פעלת צימי קדם ושלמת להם רועה נאמן אשר ידע דעת עליון ולמחיה שלמתו אללם שיהיה לצני דורם למשיב כפס וזכיר את הקוליס מן הכרס כגודל חסדך וכגודל השגת רוח קדשך וריפא הקוליס חולי הכפס והמדוכים צרכוכה של כפס והעלה הכפס מעמקי הקליפות להרפא לכל איש ואיש כגעו ומכאוצו והרבה דברים כדעם לאשר שאלוהו ומלא לאשר בקסוהו ואפשר שאינו שיה לכל כפס ובכן יר"י או"א שתקללי בתשובה שלימה לפיך ומה שפגמתי צמס קדשך שהוא הויה ובשאר אותיות עליונו' שתקבל ברחמים וברון מיעוט חלבי ודעי כאלו כוונתי כל הכוונות הנוגעים